

Ο ΜΑΗΣ ΤΟΥ '68 ΕΜΠΝΕΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

Οι αγώνες των λαών με στόχο να διαχειριστούν οι ίδιοι τον πλούτο που παράγουν (υλικό, κοινωνικό και πνευματικό), όπως και το περιβάλλον (φυσικό, πολιτιστικό και κοινωνικό) μέσα στο οποίο ζουν, εκφράζονται με πολλές μορφές και πολλούς τρόπους σε όλη τη διάρκεια της ιστορικής πορείας της ανθρωπότητας και εξακολουθούν και σήμερα να βρίσκονται στο επίκεντρο των εργαζόμενων και της νεολαίας σε όλες τις χώρες του κόσμου. Γιατί η ανάγκη για αυτοδιαχείριση και άμεση δημοκρατία όχι μόνο είναι ζωτικής σημασίας για να βγει η ανθρωπότητα από τις κρίσεις που για αιώνες βιώνει με αποτέλεσμα δεκάδες πολέμους, πείνα και εξαθλίωση σε βάρος των λαών, αλλά αποτελεί μονόδρομο για την ευημερία και την κοινωνική πρόοδο σε όφελος των λαών

Στο Παρίσι το Μάη του '68 οι ιδέες της συμμετοχής της αυτοδιαχείρισης και του εργατικού ελέγχου, αποτελούν -για μια ακόμη φορά μετά από την Κομμούνα στα 1871- τους βασικούς στόχους του αγώνα των εξεγερμένων φοιτητών και εργατών. Τα μεγαλύτερα εργοστάσια της Γαλλίας έχουν καταληφθεί από τους εργάτες, τα Πανεπιστήμια καταλαμβάνονται από τους φοιτητές που παίρνουν μέρος σε συνεχείς συνελεύσεις και οργανώνουν Επιτροπές Δράσης και οι εξεγερμένοι οργανώνουν ανοιχτές συνελεύσεις και επιτροπές τόσο στους τόπους δουλειάς, όσο και στις γειτονιές.

Το κράτος απαντά με αστυνομική βία, οι φοιτητές και οι εργάτες υψώνουν οδοφράγματα και οι συγκρούσεις γενικεύονται και έχουμε τα πρώτα θύματα. Το κίνημα μαζικοποιείται με γρήγορους ρυθμούς, οι Επιτροπές Δράσης πληθαίνουν και οι συζητήσεις και οι διεργασίες για τα επόμενα βήματα της αυτοδιαχείρισης των εργοστασίων και των πανεπιστημίων πυκνώνουν. Οι εξεγερμένοι φοιτητές και εργάτες καταργούν κάθε ιεραρχία στα πανεπιστήμια και τα εργοστάσια και αναλαμβάνουν οι ίδιοι τη διαχείριση

Ο πρόεδρος Ντεγκόλ πανικόβλητος διαλύει την Εθνοσυνέλευση και φεύγει για τη Γερμανία για να αρχίσει από εκεί τη στρατιωτική επίθεση ανακατάληψης του Παρισιού, καθώς ήταν βέβαιος ότι το προεδρικό μέγαρο θα έπεφτε στα χέρια των εξεγερμένων. Ακολουθεί η περίοδος της άγριας καταστολής και με τη δύναμη των συλλήψεων και των όπλων η αγωνιστικότητα των εξεγερμένων κάμφθηκε.

Ανεξάρτητα όμως από όλα αυτά Γαλλικός Μάης ξανάβαλε επιτακτικά το ζήτημα της αναζήτησης μιας καινούργιας κοινωνίας, που θα είναι ασύγκριτα καλλίτερη από κάθε ανάλογη στο παρελθόν. Μιας κοινωνίας στην οποία οι εργαζόμενοι, η νεολαία, οι επιστήμονες και όλοι οι πολίτες θα διαχειρίζονται οι ίδιοι, χωρίς κανενός είδους αφεντικά τον πλούτο (υλικό, κοινωνικό, πνευματικό και πολιτιστικό) Μια κοινωνία της αυτοδιαχείρισης και της άμεσης δημοκρατίας.

Μάκης Σταύρου-Ιστορικός

